

רשומות

ספר החוקים

19 בדצמבר 2011

2326

כ"ג בכסלו התשע"ב

עמוד

62 חוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011.

תיקונים עקיפים:

חוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969 – מס' 39

חוק עסקאות גופים ציבוריים, התשל"ו-1976 – מס' 8

חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996 – מס' 9

חוק הגנת השכר (עיצום כספי), התשס"ט-2009 – ביטול החוק

חוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011*

פרק א': פרשנות

1. מטרתו של חוק זה להגביר ולייעל את אכיפתם של דיני העבודה. מטרה
 2. בחוק זה – הגדרות
- "הארגונים" – ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה, וארגוני מעבידים שלדעת השר הם יציגים ונוגעים בדבר;
- "בודק שכר מוסמך" – מי שקיבל תעודת הכרה לפי הוראות פרק ו';
- "בית הדין הארצי" ו"בית הדין האזורי" – כמשמעותם בחוק בית הדין לעבודה;
- "הפרשי הצמדה וריבית" – כהגדרתם בחוק פסיקת ריבית והצמדה, התשכ"א-1961¹;
- "חוק בית הדין לעבודה" – חוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969²;
- "חוק בתי דין מינהליים" – חוק בתי דין מינהליים, התשנ"ב-1992³;
- "חוק הגנת השכר" – חוק הגנת השכר, התשי"ח-1958⁴;
- "חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם" – חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996⁵;
- "חוק חופשה שנתית" – חוק חופשה שנתית, התשי"א-1951⁶;
- "חוק עבודת הנוער" – חוק עבודת הנוער, התשי"ג-1953⁷;
- "חוק עבודת נשים" – חוק עבודת נשים, התשי"ד-1954⁸;
- "חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977⁹;
- "חוק שכר מינימום" – חוק שכר מינימום, התשמ"ז-1987¹⁰;
- "חוק שעות עבודה ומנוחה" – חוק שעות עבודה ומנוחה, התשי"א-1951¹¹;
- "מזמין שירות" – מי שמקבל אצלו שירות מקבלן, במסגרת עסקו, משלח ידו או פעילותו הציבורית;
- "הממונה" – מפקח עבודה בכיר שמינה השר לעניין פרק ב';
- "מעסיק בפועל" ו"קבלן כוח אדם" – כהגדרתם בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם;
- "מעשה" – לרבות מחדל;
- "מפקח עבודה" – כמשמעותו בסעיף 23;

¹ התקבל בכנסת ביום ט"ז בכסלו התשע"ב (12 בדצמבר 2011); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בהצעות חוק הממשלה – 363, מיום כ"ט בשבט התשס"ח (5 בפברואר 2008), עמ' 376.

² ס"ח התשכ"א, עמ' 192.

³ ס"ח התשנ"ב, עמ' 70.

⁴ ס"ח התשי"ח, עמ' 86.

⁵ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201.

⁶ ס"ח התשי"א, עמ' 234.

⁷ ס"ח התשי"ג, עמ' 115.

⁸ ס"ח התשי"ד, עמ' 154.

⁹ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

¹⁰ ס"ח התשמ"ז, עמ' 68.

¹¹ ס"ח התשי"א, עמ' 204.

”צו הרחבה“ – כמשמעותו בחוק הסכמים קיבוציים, התשי”ז-1957¹²;
 ”קבלן“ – מי שעיסוקו במתן שירות, באמצעות עובדיו, אצל זולתו;
 ”שירות“ – שירות באחד התחומים המפורטים בתוספת הראשונה;
 ”השר“ – שר התעשייה המסחר והתעסוקה.

פרק ב': עיצום כספי

סימן א': הטלת עיצום כספי על מעביד

3. עשה מעביד או אדם אחר שחלה עליו חובה לפי הוראת חיקוק המנויה בתוספת השנייה (בפרק זה – מעביד), מעשה המהווה הפרה של הוראה כאמור, רשאי הממונה להטיל עליו עיצום כספי לפי המפורט להלן:
- (1) בשל הפרת הוראה המנויה בחלק א' לתוספת השנייה – 5,000 שקלים חדשים, ולגבי יחיד המעסיק עובדים שלא במסגרת עסק, משלח יד או פעילות ציבורית – 2,500 שקלים חדשים;
- (2) בשל הפרת הוראה המנויה בחלק ב' לתוספת השנייה – 20,000 שקלים חדשים, ולגבי יחיד כאמור בפסקה (1) – 10,000 שקלים חדשים;
- (3) בשל הפרת הוראה המנויה בחלק ג' לתוספת השנייה – 35,000 שקלים חדשים, ולגבי יחיד כאמור בפסקה (1) – 17,500 שקלים חדשים.
4. (א) בהפרה נמשכת ייווסף על העיצום הכספי החלק החמישים שלו לכל יום שבו נמשכת ההפרה.
- (ב) בהפרה חוזרת ייווסף על העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל בשלה אילו היתה הפרה ראשונה, סכום השווה לעיצום הכספי כאמור; לעניין זה, ”הפרה חוזרת“ – הפרת הוראה המנויה בתוספת השנייה, בתוך שנתיים מהפרה קודמת של אותה הוראה שבשלה הוטל על המפר עיצום כספי או שבשלה הורשע.
5. (א) היה לממונה יסוד סביר להניח כי מעביד הפר הוראת חיקוק המנויה בתוספת השנייה, ובכוונתו להטיל עליו עיצום כספי לפי סעיף 3, ימסור למעביד הודעה על הכוונה להטיל עליו עיצום כספי (בפרק זה – הודעה על כוונת חיוב).
- (ב) בהודעה על כוונת חיוב יציין הממונה בין השאר את אלה:
- (1) המעשה המהווה את ההפרה ומועדו;
- (2) סכום העיצום הכספי והתקופה לתשלומו;
- (3) זכותו של המעביד לטעון את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 6;
- (4) שיעור התוספת על העיצום הכספי בהפרה נמשכת או בהפרה חוזרת לפי הוראות סעיף 4.
6. מעביד שנמסרה לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף 5 רשאי לטעון את טענותיו, בכתב, לפני הממונה, לעניין הכוונה להטיל עיצום כספי ולעניין סכומו, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה.
7. (א) טען מעביד את טענותיו לפני הממונה לפי הוראות סעיף 6, יחליט הממונה, לאחר ששקל את הטענות שנטענו, אם להטיל על המעביד עיצום כספי, ורשאי הוא להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 8.

¹² ס”ח התשי”ז, עמ’ 63.

- (ב) (1) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) להטיל על המעביד עיצום כספי, ימסור לו דרישה לשלם את העיצום הכספי (בפרק זה – דרישת תשלום); בדרישת התשלום יציין הממונה, בין השאר, את סכום העיצום הכספי המעודכן ואת התקופה לתשלומו.
- (2) החליט הממונה לפי הוראות סעיף קטן (א) שלא להטיל על המעביד עיצום כספי, ימסור לו הודעה על כך.
- (ג) לא הגיש המעביד את טענותיו לפי הוראות סעיף 6, בתוך 30 ימים מיום שנמסרה לו ההודעה על כוונת חיוב, יראו הודעה זו, בתום 30 הימים האמורים, כדרישת תשלום שנמסרה למעביד במועד האמור.
8. סכומים מופחתים (א) הממונה אינו רשאי להטיל עיצום כספי בסכום הנמוך מהסכומים הקבועים בפרק זה, אלא לפי הוראות סעיף קטן (ב).
- (ב) השר, בהסכמת שר המשפטים, בהתייעצות עם הארגונים ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי לקבוע מקרים, נסיבות ושיקולים שבשלהם יהיה ניתן להפחית את סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיף 3, בשיעורים שיקבע.
9. סכום מעודכן של העיצום הכספי (א) העיצום הכספי יהיה לפי סכומו המעודכן ביום מסירת דרישת התשלום, ולגבי מעביד שלא טען את טענותיו לפני הממונה כאמור בסעיף (ג) – ביום מסירת ההודעה על כוונת החיוב; הוגש ערר לפי סעיף 18 או ערעור לפי סעיף 21, וועדת הערר, בית הדין האזורי או בית הדין הארצי, לפי העניין, הורו על איכות תשלומו של העיצום הכספי – יהיה סכום העיצום הכספי לפי סכומו המעודכן ביום ההחלטה בערר או בערעור.
- (ב) סכומי העיצום הכספי הקבועים בסעיף 3 יעודכנו ב־1 בינואר בכל שנה (בסעיף קטן זה – יום העדכון). בהתאם לשיעור עליית המדד הידוע ביום העדכון לעומת המדד שהיה ידוע ביום תחילתו של חוק זה; הסכום האמור יעוגל לסכום הקרוב שהוא מכפלה של 10 שקלים חדשים; לעניין זה, "מדד" – מדד המחירים לצרכן שמפרסמת הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה.
- (ג) השר יפרסם ברשומות הודעה על סכום העיצום הכספי המעודכן לפי סעיף קטן (ב).
10. העיצום הכספי ישולם בתוך 30 ימים מיום מסירת דרישת התשלום כאמור בסעיף 7.
11. לא שולם עיצום כספי במועד, ייוספו עליו לתקופת הפיגור הפרשי הצמדה וריבית, עד לתשלומו.
12. עיצום כספי ייגבה לאוצר המדינה, ועל גבייתו תחול פקודת המסים (גבייה)¹⁵.
13. (א) תשלום עיצום כספי לפי הוראות פרק זה לא יגרע מאחריותו הפלילית של מעביד בשל הפרת הוראה המנויה בתוספת השנייה.
- (ב) הוגש נגד מעביד כתב אישום בשל הפרת הוראה המנויה בתוספת השנייה, לא ינקוט נגדו הממונה הליכים לפי פרק זה בשל המעשה המהווה הפרה כאמור, ואם שילם המעביד עיצום כספי – יוחזר לו הסכום ששולם בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו עד יום החזרתו.
14. (א) המנהל הכללי של תאגיד שהוא מעביד חייב לפקח ולנקוט את כל האמצעים הסבירים למניעת הפרה של הוראת חיקוק המנויה בתוספת השנייה בידי התאגיד.

¹⁵ חוקי א"י, כרך ב', עמ' (ע) 1374, (א) 1399.

(ב) הפר תאגיד הוראת חיקוק המנויה בתוספת השנייה, רשאי הממונה לשלוח למנהל הכללי התראה ולפיה עליו לפקח על נקיטת אמצעים בידי התאגיד להפסקת ההפרה המפורטת בהתראה או למניעת הישנותה, בפרק הזמן הנקוב בהתראה.

(ג) לא ננקטו אמצעים כאמור בהתראה, חזקה היא שהמנהל הכללי בתאגיד הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), וניתן להטיל עליו עיצום כספי בשיעור של 50% מסכום העיצום הכספי שהיה ניתן להטיל על יחיד המעסיק עובדים שלא במסגרת עסק, משלח יד או פעילות ציבורית, בשל אותה הפרה, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

סימן ב': התראה מינהלית למעביד

15. (א) על אף הוראות סעיף 5, יהיה לממונה יסוד סביר להניח כי מעביד הפר הוראה

המנויה בתוספת השנייה, רשאי הוא להמציא למעביד, במקום הודעה על כוונת חיוב, התראה מינהלית ולפיה על המעביד להפסיק את ההפרה; בהתראה מינהלית יפרט הממונה מהו המעשה המהווה את ההפרה, יודיע למעביד כי עליו להימנע מהמשך ביצועו, ויידע אותו על זכותו לבקש את ביטול ההתראה כמפורט בסעיף קטן (ב) ועל משמעות המשך ההפרה כמפורט בסעיף קטן (ד); מתן התראה מינהלית יהיה על פי נהלים שעליהם יורה השר, בהתייעצות עם הארגונים ובאישור היועץ המשפטי לממשלה או משנה ליועץ המשפטי לממשלה שהוא הסמיך לכך, ואשר יפורסמו באתר האינטרנט של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה.

(ב) נמסרה למעביד התראה מינהלית כאמור בסעיף קטן (א), רשאי הוא לפנות לממונה בכתב, בתוך 30 ימים, בבקשה לבטל את ההתראה בשל אחד מטעמים אלה:

(1) המעביד לא ביצע את ההפרה;

(2) המעשה שביצע המעביד, המפורט בהתראה, אינו מהווה הפרה.

(ג) קיבל הממונה בקשה לביטול התראה מינהלית, לפי הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הוא לבטל את ההתראה מהטעמים האמורים באותו סעיף קטן או לדחות את הבקשה ולהשאיר את ההתראה על כנה; החלטת הממונה תינתן בכתב, ותימסר למעביד, בצירוף נימוקים.

(ד) (1) נמסרה למעביד התראה לפי הוראות סעיף זה והמעביד המשיך להפר את ההוראה כאמור בסעיף קטן (א), ימסור לו הממונה דרישת תשלום בשל הפרה נמשכת כאמור בסעיף 4.

(2) נמסרה למעביד התראה לפי הוראות סעיף זה והמעביד חזר והפר את ההוראה כאמור בסעיף קטן (א) בתוך שנתיים מיום מסירת ההתראה, ימסור לו הממונה הודעה על כוונת חיוב בשל הפרה חוזרת כאמור בסעיף 4.

סימן ג': הטלת עיצום כספי על מזמין שירות

16. (א) נמסרה למעביד שהוא קבלן דרישת תשלום בשל הפרת חובה לפי הוראת חיקוק המנויה בתוספת השלישית, כלפי עובדו, וחובה כאמור חלה לפי הוראות פרק ג', למעט

הוראת סעיף 27, גם על מזמין שירות, יודיע על כך הממונה למזמין השירות בצירוף העתק מדרישת התשלום שנמסרה לקבלן, ויתרה במזמין השירות, בכתב, כי אם לא תתוקן ההפרה או שמזמין השירות לא יפעל בתום לב לביטול החוזה ולחילוט ערובה שנתן הקבלן, בתוך 30 ימים ממועד מסירת ההודעה לפי סעיף קטן זה, תימסר לו הודעה על כוונת חיוב לפי הוראות סעיף קטן (ב).

הטלת עיצום כספי על מזמין שירות

(ב) לא תוקנה ההפרה או לא פעל מזמין שירות בתום לב לביטול החוזה ולחילוט ערובה שנתן הקבלן בתוך התקופה האמורה בסעיף קטן (א), ימסור הממונה למזמין השירות הודעה על כוונת חיוב, ויחולו לגבי מזמין השירות, לעניין ההפרות שבתוספת השלישית, ההוראות לפי סימן א', למעט סעיף 14, בשינויים המחוייבים; סכומי העיצומים הכספיים ייקבעו לפי החלק בתוספת השנייה שבו קבועה אותה הפרה.

(ג) נשלחה לקבלן התראה מינהלית, הודעה על כוונת חיוב או החלטה של הממונה שלא להטיל עיצום כספי, בעניין הפרת הוראה המנויה בתוספת השלישית, ישלח הממונה העתק ממנה למזמין השירות, ואולם אין באי-משלוח כאמור, כדי לגרוע מהוראות סעיף זה.

סימן ד': פרסום בדבר הטלת עיצום כספי

17. פרסום בדבר הטלת עיצום כספי (א) הטיל הממונה עיצום כספי לפי הוראות פרק זה, יפרסם באתר האינטרנט של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה פרטים כמפורט להלן באופן שיבטיח שקיפות לגבי הפעלת שיקול דעתו בקבלת ההחלטה בדבר הטלת העיצום הכספי:

(1) דבר הטלת העיצום הכספי;

(2) מהות ההפרה שבשלה הוטל העיצום הכספי ונסיבותיה;

(3) סכום העיצום הכספי שהוטל;

(4) אם הופחת העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 8 – הנסיבות שבשלהן הופחת, סכום העיצום ושיעורי ההפחתה;

(5) פרטים לגבי המפר;

(6) שמו של המפר, למעט אם הוא יחיד.

(ב) הוטל עיצום כספי והוגש עליו ערר או ערעור, יפרסם הממונה את דבר הגשת הערר או הערעור ואת תוצאותיו בדרך שבה מפורסם דבר הטלת העיצום הכספי.

(ג) על אף האמור בסעיף זה, לא יפרסם הממונה פרטים שהם בגדר מידע שרשות ציבורית מנועה מלמסור לפי סעיף 9(א) לחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998¹⁴, וכן רשאי הוא שלא לפרסם פרטים לפי סעיף זה, שהם בגדר מידע שרשות ציבורית אינה חייבת למסור לפי סעיף 9(ב) לחוק האמור.

סימן ה': ערר וערעור

18. ערר מעביד או מזמין שירות רשאי להגיש ערר על החלטת הממונה שניתנה בעניינו לפי סעיף 7 או לפי סעיף 15(ג), לפני ועדת ערר כאמור בסעיף 19, בתוך 14 ימים מיום שנמסרה לו; ועדת הערר רשאית, מטעמים מיוחדים שיירשמו, להאריך את התקופה האמורה בתקופה נוספת שלא תעלה על 14 ימים.

19. (א) השר יקים ועדת ערר, אחת או יותר, שתדון בעררים לפי סעיף 18, וימנה את חבריה, ואלה הם:

(1) עורך דין בעל ותק של חמש שנים לפחות, שהוא עובד המדינה ובעל ידע בתחום דיני העבודה, שימונה בהסכמת שר המשפטים, והוא יהיה היושב ראש;

(2) נציג ארגון מעבידים שלדעת השר הוא יציג ונוגע בדבר;

(3) נציג ארגון העובדים המייצג את המספר הגדול ביותר של עובדים במדינה.

¹⁴ ס"ח התשנ"ח, עמ' 226.

(ב) ועדת ערר יכול שתהיה אזורית או ארצית; הודעה על הקמת הוועדה והרכבה תפורסם ברשומות.

(ג) ועדת הערר רשאית לדון בהרכב חסר, ובלבד שכל חבריה זומנו כדין לדיון, ושכדין נכח היושב ראש לפחות.

(ד) ועדת הערר רשאית לדון ולהחליט בערר על פי טענות וראיות שהוגשו לה בכתב בלבד, ואולם רשאית היא לתת לעורר הזדמנות לטעון את טענותיו בעל פה ולהציג לפניה ראיות, בדרך שתורה, מנימוקים שיירשמו.

(ה) השר, בהתייעצות עם שר המשפטים והארגונים, רשאי לקבוע את סדרי הדין של ועדת הערר; לא נקבעו תקנות כאמור, רשאית ועדת הערר לקבוע לעצמה את סדרי הדין.

(ו) ההוראות לפי חוק בתי דין מינהליים, למעט הוראות סעיפים 5, 7, 16(א), 22, 26, 33, 36, 37, 45 ו-46 לחוק האמור, יחולו על ערר ועל ועדת ערר בשינויים המחויבים ובשינוי זה: בסעיפים 11 ו-12 לחוק בתי דין מינהליים, במקום "שר המשפטים" יבוא "שר התעשייה המסחר והתעסוקה".

20. ועדת הערר רשאית לבטל דרישת תשלום, להפחית את סכום העיצום הכספי לפי הוראות סעיף 8, לשנות את דרישת התשלום, ובלבד שניתנה למעביד או למזמין השירות הזדמנות להשמיע טענות לגבי השינוי, או לדחות את טענות המעביד או מזמין השירות ולהשאיר את דרישת התשלום על כנה.

21. (א) הרואה את עצמו נפגע מהחלטת ועדת הערר, רשאי לערער לבית הדין האזורי, בתוך 45 ימים מיום שנמסרה לו ההחלטה; בדונו בערעור, יקיים בית הדין האזורי ביקורת שיפוטית על החלטת ועדת הערר.

(ב) על אף האמור בסעיף 18(א) לחוק בית הדין לעבודה, השופט בערעור לפי סעיף קטן (א) יהיה דן יחיד.

(ג) על אף האמור בסעיף 26 לחוק בית הדין לעבודה, פסק דין של בית דין אזורי בערעור לפי סעיף קטן (א) ניתן לערעור אם התקבלה רשות לכך מנשיא בית הדין הארצי או סגנו או שופט של בית הדין הארצי שנתמנה לכך על ידי הנשיא.

(ד) על אף האמור בסעיף 20(א)(3) לחוק בית הדין לעבודה, ניתנה רשות ערעור כאמור בסעיף קטן (ג), ידון בית הדין הארצי בערעור בשלושה שופטים בלבד.

22. (א) אין בהגשת ערר או ערעור לפי סימן זה כדי לעכב תשלום של העיצום הכספי, אלא אם כן ועדת הערר, בית הדין האזורי או בית הדין הארצי, לפי העניין, הורו אחרת.

עיכוב תשלום עיצום כספי או החזרו בשל ערר או ערעור

(ב) התקבלו ערר או ערעור לפי סימן זה באופן שהעיצום הכספי בוטל או הופחת, לאחר ששולם, יוחזר העיצום הכספי או כל חלק ממנו אשר הופחת כאמור, בתוספת הפרשי הצמדה וריבית מיום תשלומו ועד יום החזרתו.

סימן ו': סמכויות פיקוח

23. מפקח עבודה שהוסמך או שמונה לפקח על ביצוע הוראת חיקוק המנויה בתוספת השנייה, יהיה מוסמך לפקח על ביצוע אותה הוראה לעניין הוראות פרק זה, ולשם כך יהיו לו כל הסמכויות הנתונות לו לפי כל דין לצורך פיקוח על ביצוע הוראת החיקוק האמורה.

24. (א) המפריע למפקח עבודה במילוי תפקידו לפי פרק זה, דינו – מאסר שישה חודשים.

הפרעה למפקח עבודה

(ב) מי שאינו ממלא אחר דרישת מפקח עבודה שניתנה מכוח סמכותו לפי סעיף 23, דינו – מאסר שישה חודשים, וכן קנס כאמור בסעיף 61(ג) לחוק העונשין לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי היום שקבע המפקח למילוי הדרישה.

פרק ג': אחריות אזרחית של מזמין שירות

25. אחריות אזרחית של מזמין שירות (א) חובת מעביד שהוא קבלן, כלפי עובדו, לפי הוראת חיקוק המנויה בתוספת השלישית ולפי הוראות צווי הרחבה המנויות בסעיף קטן (ב) תחול גם על מזמין השירות

בעד פרק הזמן שהעובד הועסק במתן השירות אצלו, בהתקיים כל אלה:

(1) השירות ניתן אצל מזמין השירות באמצעות ארבעה עובדים לפחות; לעניין זה אחת היא אם השירות ניתן בידי עובדים המועסקים בידי אותו קבלן או קבלנים שונים;

(2) השירות ניתן במהלך תקופה של שישה חודשים לפחות, באופן קבוע ורציף;

(3) נמסרה הודעה למזמין השירות כמפורט בפסקת משנה (א) או (ב) שלהלן, והחובה לא מולאה בידי הקבלן עד תום 30 ימים ממועד מסירת ההודעה כאמור –

(א) העובד דרש מהקבלן, בכתב, למלא את החובה, ומסר למזמין השירות הודעה בכתב ולפיה מסר לקבלן את הדרישה האמורה; דרישה והודעה כאמור יכול שיימסרו גם על ידי ארגון העובדים היציג באותו מקום עבודה או ארגון העובדים שהעובד חבר בו, ובאין ארגון כאמור – על ידי ארגון העוסק בקידום זכויותיהם של עובדים, ובלבד שהעובד הסכים לכך; תובענה שהוגשה בידי העובד נגד הקבלן ומזמין השירות או נגד מזמין השירות, בשל הפרת החובה, לא יראו אותה כדרישה וכהודעה לפי פסקה זו;

(ב) מפקח עבודה מסר למזמין השירות הודעה בכתב, לרבות הודעה לפי סעיף 16(ג), כי יש לו מידע ולפיו הקבלן לא מילא את החובה כלפי עובדו.

(ב) ואלה הוראות צווי הרחבה כאמור בסעיף קטן (א):

(1) הוראות צווי הרחבה לעניין תשלום דמי הבראה, החזר הוצאות נסיעה, פנסיה, דמי חגים ותוספת יוקר;

(2) הוראות צווי הרחבה ענפיים שעניינן רכיבי שכר שנקבעו לפי סעיף 28(ב);

(3) הוראות צווי הרחבה בכל עניין אחר שקבע השר, בהתייעצות עם שר האוצר והארגונים.

(ג) על אף האמור בהגדרה "היום הקובע" שבחוק הגנת השכר, יהיה "היום הקובע", לעניין תשלום שכר לפי סעיף זה בידי מזמין השירות – היום התשיעי שלאחר תום התקופה האמורה בסעיף קטן (א)(3).

26. נקיטת אמצעים בידי מזמין שירות (א) מזמין שירות חייב לנקוט אמצעים סבירים, בניסבות העניין, כדי למנוע פגיעה בזכויות עובדים של הקבלן המועסקים אצלו, ולשם כך עליו לקבוע דרך יעילה במקום

העבודה למסירת הודעה על פגיעה כאמור, לרבות הודעה לפי סעיף 25(א)(3), ולבירור המידע שבהודעה, ויידע את עובדיו של הקבלן בדבר דרך זו.

(ב) לא קבע מזמין השירות דרך למסירת הודעה כאמור בסעיף קטן (א) או לא יידע את עובדיו של הקבלן בדבר דרך זו, תחול עליו אחריות אזרחית כלפי עובד של הקבלן המועסק אצלו, לפי הוראות סעיף 25, אף אם לא מתקיים התנאי שבסעיף קטן (א)(3) של הסעיף האמור.

27. בתובענה אזרחית בשל הפרת חובה החלה על מזמין שירות לפי הוראות סעיף 25, תהא הגנתו זו הגנה טובה למזמין השירות אם הוכיח כי מתקיים אחד מאלה:

(1) הפרת החובה תוקנה במלואה מיום היווצרות עילת התובענה;

(2) מזמין השירות הסתמך בתום לב על בדיקות תקופתיות שנערכו בידי בודק שכר מוסמך, לפי הוראות פרק ו', ועם גילוי הפרה של החובה עשה כל שביכולתו לתיקון ההפרה בידי הקבלן, ואם ההפרה לא תוקנה בתוך זמן סביר – ביטל את החוזה בינו לבין הקבלן בשל הפרת החובה, ולא היה בביטול החוזה משום התנהגות שלא בתום לב;

(3) מזמין השירות הסתמך בתום לב על בדיקות תקופתיות שנערכו בידי בודק שכר מוסמך, בסמוך לפני מועד הפרת החובה, לפי הוראות פרק ו', ולפיהן קוימה החובה בידי הקבלן.

28. (א) כרת מזמין שירות חוזה עם קבלן, שמתקיים בו אחד התנאים המפורטים להלן, תחול על מזמין השירות אחריות אזרחית כלפי עובד של הקבלן המועסק אצלו, לפי הוראות סעיף 25, אף אם לא מתקיימים לגבי השירות התנאים שבסעיף קטן (א)(1) ו-(2) של הסעיף האמור, וכן לא יחולו לגביו ההגנות לפי סעיף 27:

(1) בחוזה או בהצעתו של הקבלן לא פורטו בכתב רכיבי השכר שישלם הקבלן לעובדיו וכן עלות השכר המינימלית, הצהרת הקבלן על עלויות נוספות כולל רווח, והתחייבות של מזמין השירות לתשלום בסכום שלא יפחת מעלות השכר המינימלית והעלויות הנוספות כאמור;

(2) עלות השכר המינימלית כאמור בפסקה (1) פחותה מערך שעת עבודה שנקבע לפי סעיף קטן (ב);

(3) מזמין השירות משלם בפועל לקבלן סכום הנמוך מערך שעת עבודה שנקבע לפי סעיף קטן (ב). בעבור שעת עבודה לעובד של הקבלן.

(ב) (1) השר יקבע את רכיבי השכר המרכיבים את ערך שעת עבודה, וכן את ערך שעת העבודה לעובד של קבלן לפי סוגי שירות שונים, ורשאי הוא לקבוע, בין השאר, הוראות לעניין התחשבות בנתונים משתנים, לרבות ותק; ערך שעת עבודה כאמור ישקף את עלות שכר העבודה ותנאי העבודה המגיעים לעובד של קבלן מכוח חוק וצו הרחבה.

(2) עודכן רכיב מרכיבי ערך שעת עבודה מכוח הוראת חוק או צו הרחבה, יעודכן ערך שעת העבודה בהתאם, במועד שבו חל עדכון הרכיבים, והשר יפרסם את ערך שעת העבודה המעודכן בתוך 30 ימים מהמועד האמור.

(3) תקנות לפי סעיף קטן זה יותקנו בהתייעצות עם שר האוצר וכן לפי המלצת הארגונים, ככל שניתנה בהסכמה ביניהם, ואם יש ארגון עובדים יציג אחר בענף הנוגע בדבר – תינתן המלצת הארגונים גם בהתייעצות עמו; ואולם באין הסכמה בין הארגונים ייקבעו התקנות האמורות בלא המלצתם; תקנות כאמור טעונות את אישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת.

29. לבית הדין האזורי סמכות ייחודית לדון בתובענה של עובד לפי פרק זה. סמכות שיפוט

30. לעניין הוראות התיישנות לפי דין, יראו את היום שבו קבלן הפר את חובתו, כיום שבו נולדה עילת התובענה נגד מזמין השירות בשל הפרת אותה חובה לפי סעיף 25.

פרק ד': אחריות פלילית של מזמין שירות

31. (א) לא יכרות מזמין שירות חוזה עם קבלן שמתקיים בו תנאי מהתנאים שבפסקאות (1) או (2) שבסעיף 28(א).

(ב) כרת מזמין שירות חוזה עם קבלן שמתקיים בו תנאי מהתנאים שבפסקאות (1) או (2) שבסעיף 28(א), בניגוד להוראות סעיף קטן (א), דינו – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין לכל עובד שהועסק על פי החוזה האמור.

(ג) מנהל כללי של תאגיד חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה כאמור בסעיף קטן (ב) בידי התאגיד או בידי עובד מעובדיו; המפר את חובתו האמורה, דינו – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

(ד) נעברה עבירה לפי סעיף קטן (ב) בידי תאגיד, חזקה היא שהמנהל הכללי של התאגיד הפר את חובתו האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

32. (א) הופרה הוראת חיקוק המנויה בתוספת השלישית על ידי קבלן הנותן שירות לתאגיד שהוא מזמין שירות, וחלו הוראות לפי סעיף 16, רשאי הממונה לשלוח למנהל הכללי של התאגיד התראה ולפיה עליו לפעול לתיקון ההפרה בידי הקבלן או לפעול בתום לב לביטול החוזה של התאגיד עם הקבלן ולחילוט ערובה שנתן הקבלן, בפרק הזמן הנקוב בהתראה.

(ב) לא תוקנה ההפרה בידי הקבלן או לא פעל התאגיד בתום לב לביטול החוזה עם הקבלן ולחילוט ערובה שנתן הקבלן, כאמור בהתראה שניתנה לפי סעיף קטן (א), חזקה היא שהמנהל הכללי של התאגיד הפר את חובתו לפעול כאמור בהתראה, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו, ודינו – הקנס האמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

33. (א) מזמין שירות חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה כמפורט להלן בידי קבלן כלפי עובד של הקבלן המועסק אצלו; המפר את חובתו האמורה, דינו, בכפוף להוראות סעיף קטן (ג) – הקנס הקבוע לצדה של העבירה בפסקאות שלהלן:

(1) עבירה לפי סעיף 25 לחוק הגנת השכר – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין;

(2) עבירה לפי סעיף 33א(2) לחוק עבודת הנוער – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין;

(3) עבירה לפי סעיף 28(א) לחוק חופשה שנתית – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין;

(4) עבירה לפי סעיף 14 לחוק שכר מינימום – קנס כאמור בסעיף 14 לחוק שכר מינימום;

(5) עבירה לפי סעיף 26(א) לחוק שעות עבודה ומנוחה – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.

(ב) נעברה עבירה כאמור בפסקאות (1) עד (5) שבסעיף קטן (א), בידי קבלן כלפי עובד המועסק אצל מזמין שירות, בקשר עם העסקתו כאמור, חזקה היא כי מזמין השירות הפר את חובתו האמורה בסעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי מתקיים אחד מאלה:

- (1) הוא עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו;
- (2) הוא הסתמך בתום לב על בדיקות תקופתיות שנערכו בידי בודק שכר מוסמך, בסמוך לפני מועד ביצוע העבירה, לפי הוראות פרק ו', ולפיהן קיים הקבלן את חובתו שבשל הפרתה הואשם בעבירה כאמור בסעיף קטן (ב);
- (3) מעשה העבירה תוקן במלואו החל מיום העבירה;
- (4) מזמין השירות הסתמך בתום לב על בדיקות תקופתיות שנערכו בידי בודק שכר מוסמך, לפי הוראות פרק ו', ועם גילוי הפרה המהווה עבירה כאמור בפסקאות (1) עד (5) שבסעיף קטן (א) עשה כל שביכולתו לתיקון ההפרה בידי הקבלן, ואם ההפרה לא תוקנה בתוך זמן סביר – ביטל את החוזה בינו לבין הקבלן בשל ההפרה, ולא היה בביטול החוזה משום התנהגות שלא בתום לב.
- (ג) הוראות סעיף זה יחולו אם מפקח עבודה מסר למזמין השירות הודעה כאמור בסעיף 25(א)(3)(ב), ולפיה הקבלן לא מילא את חובתו שבשל הפרתה הואשם בעבירה כאמור בסעיף קטן (ב).

פרק ה': אחריות עובד ברשות ציבורית

34. בפרק זה –
 "עובד אחראי" – מנהל רשות ציבורית;
 "רשות ציבורית" – משרד ממשלתי או יחידת סמך של משרד ממשלתי שאינה תאגיד.
35. (א) הופרה הוראת חיקוק המנויה בתוספת השנייה על ידי רשות ציבורית שהיא מעביד, רשאי הממונה לשלוח לעובד אחראי ברשות הציבורית התראה ולפיה עליו לפקח על נקיטת אמצעים בידי הרשות הציבורית להפסקת ההפרה המפורטת בהתראה או למניעת הישנותה, בפרק הזמן הנקוב בהתראה.
- (ב) לא ננקטו אמצעים כאמור בהתראה, חזקה היא שהעובד האחראי ברשות הציבורית הפר את חובתו לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו, ודינו – הקנס כאמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין.
36. (א) הופרה הוראת חיקוק המנויה בתוספת השלישית על ידי קבלן הנותן שירות לרשות ציבורית שהיא מזמין שירות, רשאי הממונה לשלוח לעובד אחראי ברשות הציבורית התראה ולפיה עליו לפעול לתיקון ההפרה בידי הקבלן או לפעול בתום לב לביטול החוזה של הרשות הציבורית עם הקבלן ולחילוט ערובה שנתן הקבלן, בפרק הזמן הנקוב בהתראה.
- (ב) לא תוקנה ההפרה בידי הקבלן או לא פעלה הרשות הציבורית בתום לב לביטול החוזה עם הקבלן ולחילוט ערובה שנתן הקבלן כאמור בהתראה שניתנה לפי סעיף קטן (א), חזקה היא שהעובד האחראי ברשות הציבורית הפר את חובתו לפעול כאמור בהתראה, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו, ודינו – הקנס כאמור בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.
37. (א) עובד אחראי ברשות ציבורית שהיא מזמין שירות חייב לפקח ולעשות כל שניתן למניעת עבירה כאמור בסעיף 31(ב) בידי הרשות הציבורית או בידי עובד מעובדיה; המפר את חובתו האמורה, דינו – הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(1) לחוק העונשין.
- (ב) נעברה עבירה לפי סעיף 31(ב) בידי רשות ציבורית או בידי עובד מעובדיה, חזקה היא שעובד אחראי ברשות הציבורית הפר חובתו האמורה בסעיף זה, אלא אם כן הוכיח כי עשה כל שניתן כדי למלא את חובתו.

38. כתב אישום לפי פרק זה יוגש באישור היועץ המשפטי לממשלה. אישור מוקדם להגשת כתב אישום
39. עבירה לפי פרק זה תיחשב גם כעבירת משמעת של העובד האחראי, כמשמעותה בסעיף 17(2) לחוק שירות המדינה (משמעת), התשכ"ג-1963¹⁵. עבירת משמעת

פרק ו': בודק שכר עבודה מוסמך

40. (א) השר רשאי לתת לאדם תעודת הכרה כבודק שכר מוסמך, לצורך עריכת בדיקות תקופתיות כאמור בחוק זה לעניין התאמת תנאי העבודה של עובדים למשפט העבודה, אם התקיימו לגבי כל אלה:
- (1) הוא בעל מקצוע או בעל תואר אקדמי שהשר, באישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, קבע כי המקצוע או התואר מתאים לצורך הכרה בו כבודק שכר מוסמך, בהתחשב בתחומי ידע הנרכשים באותו מקצוע או תואר ונוגעים לניהול שכר לעובדים ולהבטחת קיום הוראות חוקי העבודה, בין השאר בתחומים של משפט העבודה, מיסוי עבודה, ניהול חשבונות, הבטחת איכות, ביקורת, בקרה ופיקוח;
- (2) הוא לא הורשע בעבירה פלילית או בעבירת משמעת לפי חיקוק שמפאת מהותה, חומרתה או נסיבותיה, אין הוא ראוי לקבל תעודת הכרה; לעניין זה, "הורשע" – לרבות מי שבית משפט או בית דין אזורי קבע כי ביצע את העבירה;
- (3) הוא עמד בדרישות הכשרה, לרבות הכשרה מעשית והשתלמויות, וכן עמד בבחינות, בכל הקשור לעריכת בדיקות תקופתיות כאמור בפרקים ג' וד', כפי שקבע השר כאמור בסעיף קטן (ב).
- (ב) השר, בהתייעצות עם שר האוצר והארגונים ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת –
- (1) יקבע הוראות לעניין דרישות הכשרה ובחינות לקבלת תעודת הכרה, ורשאי הוא לקבוע את ההיקף הנדרש של שעות ההכשרה וההשתלמויות ואת תוכניהן; דרישות ובחינות כאמור יכול שיהיו כלליות ויכול שייקבעו לסוגים שונים של בעלי מקצוע או בעלי תואר אקדמי;
- (2) רשאי לקבוע אגרות בעד בקשה לקבלת תעודת הכרה, בעד ההכשרה ובעד הבחינות.
- (ג) בלי לגרוע מהוראות לפי פרק זה, השר רשאי שלא לתת לאדם תעודת הכרה אם נקבעו לגביו, בפסק דין סופי, עובדות שמפאת מהותן, חומרתן או נסיבותיהן, אין הוא ראוי לקבל תעודת הכרה, ובלבד שנתן לו הזדמנות לטעון את טענותיו.
41. (א) אדם המבקש לקבל תעודת הכרה כבודק שכר מוסמך יגיש בקשה לשר או למי שהוא הסמיך לעניין זה; המבקש יצרף לבקשתו מסמכים המעידים על קיום התנאים למתן תעודת הכרה לפי סעיף 40.
- (ב) השר רשאי לדרוש ממגיש בקשה לקבלת תעודת הכרה כל מידע או מסמך הדרושים לו לצורך החלטה בבקשה.
42. השר יפרסם את רשימת בודקי השכר המוסמכים באתר האינטרנט של משרד התעשייה המסחר והתעסוקה. פרסום רשימת בודקי השכר המוסמכים

¹⁵ ס"ח התשכ"ג, עמ' 50.

43. השר או מי שהוא הסמיך לעניין זה רשאי להורות על ביטולה של תעודת הכרה, הגבלתה או התלייתה לתקופה שיקבע, לאחר שנתן לבודק השכר המוסמך הזדמנות לטעון את טענותיו, בהתקיים אחד מאלה:
- (1) התעודה ניתנה על יסוד מידע שגוי או כוזב;
 - (2) חדל להתקיים תנאי מהתנאים למתן תעודה לפי סעיף 40;
 - (3) בודק השכר המוסמך גילה חוסר אחריות או רשלנות במילוי תפקידו, או פעל בניגוד עניינים.
44. בודק שכר מוסמך לא יפעל בניגוד עניינים, ובכלל זה לא יהיה עובד של קבלן או של מזמין שירות שהוא עורך בדיקות תקופתיות לגביו או לפי בקשתו, או עובד של בעל זיקה למי מהם, ולא יהיה נושא משרה בהם.
45. השר, בהתייעצות עם שר האוצר והארגונים ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, יקבע הוראות לעניין עריכת בדיקות תקופתיות בידי בודק שכר מוסמך כאמור בפרקים ג' וד', בין השאר בעניינים אלה:
- (1) תוכן הבדיקות, ובכלל זה התאמת תנאי העבודה הניתנים לעובד לדרישות משפט העבודה, ואימות מידע על אודות ביצוע תשלומים בפועל;
 - (2) אופן עריכת הבדיקות, ובכלל זה המידע והמסמכים שייבדקו, תדירות הבדיקות והיקפן והמועדים שבהם ייערכו;
 - (3) האישור שיינתן לאחר עריכת בדיקה תקופתית.

פרק ז': הוראות כלליות

46. (א) אין בהוראות חוק זה כדי ליצור יחסי עובד ומעביד בין מזמין שירות לבין עובד של קבלן המועסק אצלו.
- (ב) אין בהוראות חוק זה לבדן כדי לשלול קיומם של יחסי עובד ומעביד בין מזמין שירות לבין מי שהחל בביצוע השירות אצלו כעובד של קבלן.
47. אין בהוראות חוק זה כדי לגרוע מכל זכות הנתונה לעובד לפי כל דין, הסכם קיבוצי, צו הרחבה, הסכם או נוהג.
48. חוק זה בא להוסיף על הוראות כל חיקוק ולא לגרוע מהן.
49. (א) זכותו של עובד של קבלן כלפי מזמין שירות לפי חוק זה אינה ניתנת להתניה או לויתור.
- (ב) הוראה בחוזה ולפיה עובד של קבלן ויתר מראש על זכותו כלפי מזמין שירות לפי חוק זה או הוראה בחוזה המתנה על זכותו של עובד כאמור כלפי מזמין שירות לפי חוק זה, במפורש או מכללא, אין לה תוקף, בין שצד לחוזה הוא מזמין השירות, הקבלן או גורם אחר, ובין שהויתור או ההתניה הם כלפי מזמין שירות מסוים או בלתי מסוים.
- (ג) לא ישפה אדם ולא ישלם, במישרין או בעקיפין, עיצום כספי שהוטל על אחר לפי חוק זה, והוראה או התחייבות לתשלום או לשיפוי כאמור – בטלה.
- (ד) אין לבטח, במישרין או בעקיפין, אדם מפני עיצום כספי שיוטל עליו לפי חוק זה, והתקשרות בחוזה לביטוח כאמור – בטלה.
- (ה) תניה בחוזה בין מזמין שירות לקבלן הקובעת שיפוי של מזמין השירות או תשלום לו בשל חבותו לפי חוק זה, אין לה תוקף.

50. דין המדינה כמעביד וכמוזמין שירות
דין המדינה כמעביד או כמוזמין שירות לעניין חוק זה כדין כל מעביד אחר או מזמין שירות אחר, לפי העניין.
51. שינוי התוספות
(א) השר, בהסכמת שר האוצר, בהתייעצות עם הארגונים ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת הראשונה, ובלבד שלא יוסיף לתוספת תחום שהשכר הממוצע המשולם בו לפי נתוני הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה עולה על השכר הממוצע כהגדרתו בחוק הביטוח הלאומי [נוסח משולב], התשנ"ה-1995.¹⁶
(ב) השר, בהתייעצות עם שר האוצר, עם שר המשפטים ועם הארגונים ובאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת, רשאי, בצו, לשנות את התוספת השנייה ואת התוספת השלישית.
52. ביצוע
השר ממונה על ביצוע חוק זה.
53. תחילה ותקנות ראשונות
(א) תחילתו של חוק זה ישישה חודשים מיום פרסומו (להלן – יום התחילה).
(ב) תקנות ראשונות כמפורט להלן יובאו לאישור ועדת העבודה הרווחה והבריאות של הכנסת בתוך התקופה הנקובה לצדן:
(1) לפי סעיף 28(ב) – תשעה חודשים מיום פרסומו של חוק זה;
(2) לפי סעיף 45 – 12 חודשים מיום פרסומו של חוק זה.
54. הוראת שעה
בתקופה של 18 חודשים מיום התחילה ייקראו סעיפים אלה כך:
(1) בסעיף 27(2), במקום "בדיקות תקופתיות שנערכו בידי בודק שכר מוסמך, לפי הוראות פרק ו" יבוא "בדיקות של רואה חשבון שנערכו לגבי 10% לפחות מהעובדים, לפחות אחת לתשעה חודשים";
(2) בסעיף 33(ב)(4), במקום "בדיקות תקופתיות שנערכו בידי בודק שכר מוסמך, לפי הוראות פרק ו" יבוא "בדיקות של רואה חשבון שנערכו לגבי 10% לפחות מהעובדים, לפחות אחת לתשעה חודשים".
55. תיקון חוק בית הדין לעבודה – מס' 39
בחוק בית הדין לעבודה, התשכ"ט-1969,¹⁷ בתוספת השנייה, בסופה יבוא:
"סעיפים 24, 31, 32, 33, 35, 36 ו-37 לחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011.¹⁸"
56. תיקון חוק עסקאות גופים ציבוריים – מס' 8
בחוק עסקאות גופים ציבוריים, התשל"ו-1976 –
(1) בסעיף 2ב –
(א) בכותרת השוליים, במקום "תשלום שכר מינימום והעסקת עובדים זרים כדין" יבוא "קיום דיני העבודה – תנאי לעסקה עם גוף ציבורי";
(ב) בסעיף קטן (א), בהגדרה "עבירה", בסופה יבוא "ולעניין עסקאות לקבלת שירות כהגדרתו בסעיף 2 לחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011,¹⁹ גם עבירה על הוראות החיקוקים המנויות בתוספת השלישית לאותו חוק";
(ג) בסעיף קטן (ב), האמור בו יסומן "1)" ואחריו יבוא:

¹⁶ ס"ח התשנ"ה, עמ' 210.

¹⁷ ס"ח התשכ"ט, עמ' 70; התשס"ט, עמ' 242.

¹⁸ ס"ח התשע"ב, עמ' 62.

¹⁹ ס"ח התשל"ו, עמ' 280; התשס"ד, עמ' 145.

²⁰ ס"ח התשע"ב, עמ' 62.

"(2) לא יתקשר גוף ציבורי עם ספק בעסקה לקבלת שירות כהגדרתו בסעיף 2 לחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011, לגוף הציבורי, אלא אם כן נוכח מי שמייצג את הגוף הציבורי באותה עסקה, על פי תצהיר בכתב מאת אותו ספק, כי התקיימו כל אלה:

(א) כי עד מועד ההתקשרות לא הורשעו הספק ובעל זיקה אליו ביותר משתי עבירות, ואם הורשעו ביותר משתי עבירות – כי במועד ההתקשרות חלפו שלוש שנים לפחות ממועד ההרשעה האחרונה; (ב) כי בשלוש השנים שקדמו למועד ההתקשרות לא הוטלו על הספק או על בעל זיקה אליו עיצומים כספיים בשל יותר משש הפרות המהוות עבירה.

(3) לעניין פסקה (2)(ב), יראו מספר הפרות שבשלהן הוטל עיצום כספי כהפרה אחת, אם ניתן אישור מנהל מינהל ההסדרה והאכיפה במשרד התעשייה המסחר והתעסוקה כי ההפרות בוצעו כלפי עובד אחד בתקופה אחת שעל בסיסה משתלם לו שכר";

(ד) בסעיף קטן (ב)(1)(2) –

(1) בפסקת משנה (א), אחרי "שכר מינימום" יבוא "או בכל הקשור לשמירת זכויות עובדים בעסקאות לקבלת שירות כהגדרתו בסעיף 2 לחוק להגברת האכיפה של דיני העבודה, התשע"ב-2011";

(2) בפסקת משנה (ב), אחרי "הורשע בעבירות" יבוא "או הוטלו עליו עיצומים כספיים בשל הפרות המהוות עבירה";

(3) בפסקת משנה (ג), אחרי "לספק" יבוא "או הוטלו עליו עיצומים כספיים בשל הפרות המהוות עבירה".

תיקון חוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם – מס' 9

57. בחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם, התשנ"ו-1996²¹, בסעיף 21א, במקום "כשהיא" יבוא "כדין כל אדם אחר וכשהיא".

ביטול חוק הגנת השכר (עיצום כספי)

58. חוק הגנת השכר (עיצום כספי), התשס"ט-2009²² – בטל.

תוספת ראשונה

(ההגדרה "שירות" שבסעיף 2 וסעיף 51(א))

(1) שמירה ואבטחה;

(2) ניקיון;

(3) הסעדה, אם השירות ניתן לעובדי מזמין השירות.

תוספת שנייה

(סעיפים 3, 4, 5, 13, 14, 15, 16, 23, 35 ו-51(ב))

חלק א'

(1) ניהול פנקס חופשה לפי סעיף 26 לחוק חופשה שנתית;

(2) ניהול פנקס שעות עבודה לפי סעיף 25 לחוק שעות עבודה ומנוחה;

²¹ ס"ח התשנ"ו, עמ' 201; התשע"א, עמ' 979.

²² ס"ח התשס"ט, עמ' 310.

- (3) איסור העבדת נער בלא בדיקה רפואית או אישור רפואי, לפי סעיפים 11, 11א ו-12 לחוק עבודת הנוער;
- (4) איסור קבלת נער לעבודה בלא הדרכה בבחירת מקצוע, לפי סעיף 18 לחוק עבודת הנוער;
- (5) איסור העבדת נער בלא פנקס עבודה, לפי סעיף 28 לחוק עבודת הנוער;
- (6) ניהול פנקס לפי סעיף 31 לחוק עבודת הנוער;
- (7) התניית הזמנת הופעה או פרסומת שבה אמור לעבוד ילד בקבלת היתר להעבדה, לפי סעיף 33ד(ב) לחוק עבודת הנוער;
- (8) קביעת תקנון לפי סעיף 7(ב) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998²⁵;
- (9) הצגת מודעה לפי סעיף 6ב לחוק שכר מינימום;
- (10) איסור דרישת פרופיל צבאי לפי סעיף 2א(א) לחוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988²⁴;
- (11) איסור פרסום מודעה בדבר הצעת עבודה או שליחה להכשרה מקצועית, בניגוד להוראות סעיף 8 לחוק שוויון ההזדמנויות בעבודה, התשמ"ח-1988;
- (12) איסור פרסום מודעה בדבר הצעת עבודה או הפניה להכשרה מקצועית, בניגוד להוראות סעיף 11 לחוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלות, התשנ"ח-1998²⁵;
- (13) איסור דרישת מידע גנטי או ביצוע בדיקה גנטית מעובד, לפי סעיף 29 לחוק מידע גנטי, התשס"א-2000²⁶;
- (14) מתן הפסקות לעובד לפי סעיף 20 לחוק שעות עבודה ומנוחה, או בהתאם להוראות היתר לפי סעיף 23 לחוק האמור;
- (15) מתן הפסקה לשם שימוש בחדר שירותים לפי סעיף 20א לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (16) מתן הפסקה בין ימי עבודה לפי סעיף 21 לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (17) איסור העבדת עובד במשמרות בעבודת לילה רצופה לפי סעיף 22 לחוק שעות עבודה ומנוחה, שלא בהתאם להוראות היתר לפי סעיף 23 לחוק האמור;
- (18) איסור העבדת עובדת מהחודש החמישי להריונה בשעות נוספות ובמנוחה השבועית בלא אישור רפואי או שלא בהתאם לתנאי האישור הרפואי ובלא הסכמתה, לפי סעיף 10א(א) ו-10(ב) לחוק עבודת נשים;
- (19) איסור העבדת עובדת שילדה במשך ארבעה חודשים שלאחר חופשת הלידה בעבודת לילה או במנוחה השבועית בלא הסכמתה, לפי סעיף 10ג(ג) לחוק עבודת נשים.

חלק ב'

- (1) מתן חופשה שנתית לפי פרק שני לחוק חופשה שנתית;
- (2) תשלום דמי חופשה לפי סעיפים 10 ו-11 לחוק חופשה שנתית;
- (3) תשלום פדיון חופשה לפי סעיף 13 לחוק חופשה שנתית;

²⁵ ס"ח התשנ"ח, עמ' 166.

²⁴ ס"ח התשמ"ח, עמ' 38.

²⁵ ס"ח התשנ"ח, עמ' 152.

²⁶ ס"ח התשס"א, עמ' 62.

- (4) איסור העבדה בשעות נוספות או במנוחה השבועית שלא בהתאם להוראות היתר שניתן לפי הפרק הרביעי לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (5) תשלום גמול שעות נוספות לפי סעיף 16 לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (6) תשלום גמול עבודה במנוחה השבועית לפי סעיף 17 לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (7) איסור העבדת צעיר או מי שמלאו לו 18 שנים, ושחל עליו חוק לימוד חובה, התש"ט-1949²⁷, בשעות הלימודים לפי סעיף 2(ב1) לחוק עבודת הנוער או בלי שנמסרה למעביד הודעה לפי סעיף 28א לחוק עבודת הנוער;
- (8) איסור העבדת ילד שטרם מלאו לו 15 שנים בהופעה או בצילומים, שלא בהתאם להוראות היתר לפי סעיף 4 לחוק עבודת הנוער;
- (9) מתן הפסקות לנער לפי סעיף 22 לחוק עבודת הנוער;
- (10) איסור העבדת נער הלימוד לימודי ערב בשעות לפי סעיף 23(א) לחוק עבודת הנוער;
- (11) איסור ניכוי שעות היעדרות ללימודי ערב משכרו של נער לפי סעיף 23(ב) לחוק עבודת הנוער;
- (12) איסור העבדת נער בעבודת לילה שלא בהתאם להוראות היתר לפי סעיף 25 לחוק עבודת הנוער;
- (13) מתן אישור בכתב בדבר תחילתם וסיומם של יחסי עובד-מעביד, לפי סעיף 8 לחוק הודעה מוקדמת לפיטורים ולהתפטרות, התשס"א-2001²⁸;
- (14) מסירת הודעה על תנאי עבודה או על שינוי בתנאי עבודה לפי סעיפים 1 עד 3 לחוק הודעה לעובד (תנאי עבודה), התשס"ב-2002²⁹;
- (15) מסירת תלוש שכר לפי סעיף 24 לחוק הגנת השכר;
- (16) איסור ניכוי סכומים משכרו של עובד לפי סעיף 25 לחוק הגנת השכר;
- (17) איסור העבדת עובדת או עובד בחופשת לידה לפי סעיף 8 לחוק עבודת נשים, לרבות כפי שהוחל בסעיף 9 לחוק האמור;
- (18) איסור חיוב עובד של קבלן כוח אדם בתשלום לפי סעיף 12 לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם.

חלק ג'

- (1) איסור העבדה בשעות נוספות שאינה מותרת או בלא היתר, לפי סעיף 6 לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (2) איסור העבדה במנוחה השבועית בלא היתר לפי סעיף 9 לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (3) איסור העבדת נער מתחת לגיל המותר לפי סעיפים 2, 2א ו-7 לחוק עבודת הנוער;
- (4) איסור העבדת ילד שטרם מלאו לו 15 שנים בהופעה או בצילומים, בלא היתר לפי סעיף 4 לחוק עבודת הנוער;
- (5) איסור העבדת נער מעבר לשעות העבודה הקבועות בסעיף 20 לחוק עבודת הנוער;

²⁷ ס"ח התש"ט, עמ' 287.

²⁸ ס"ח התשס"א, עמ' 378.

²⁹ ס"ח התשס"ב, עמ' 210.

- (6) איסור העברת נער במנוחה השבועית לפי סעיף 21 לחוק עבודת הנוער;
- (7) איסור העברת נער בעבודת לילה בלא היתר לפי סעיף 24 לחוק עבודת הנוער;
- (8) העברת סכומים שנוכו, לפי סעיף 25א לחוק הגנת השכר;
- (9) איסור הלנת שכר לפי סעיף 25ב(ב1) לחוק הגנת השכר;
- (10) תשלום שכר מינימום לפי חוק שכר מינימום;
- (11) תשלום שכר מינימום לפי הסכם קיבוצי כללי ענפי שהורחב בצו הרחבה, לפי סעיף 33ד(ב) לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957;
- (12) איסור פיטורי עובדת או עובד בלא היתר לפי סעיף 9 לחוק עבודת נשים, לרבות כפי שהוחל בסעיף 9ג לחוק האמור;
- (13) איסור פגיעה בהיקף משרה או בהכנסה של עובדת או עובד, בלא היתר, לפי סעיף 9א לחוק עבודת נשים, לרבות כפי שהוחל בסעיף 9ג לחוק האמור;
- (14) איסור פיטורי עובד המשרת במילואים בלא היתר לפי סעיף 41א(ב) לחוק חיילים משוחררים (החזרה לעבודה), התש"ט-1949³⁰;
- (15) תשלומים מכוח צווי הרחבה בעניין פנסיה.

תוספת שלישית

(סעיפים 16, 25, 32, 36 ו-51(ב))

- (1) מתן חופשה שנתית לפי פרק שני לחוק חופשה שנתית;
- (2) תשלום דמי חופשה לפי סעיפים 10 ו-11 לחוק חופשה שנתית;
- (3) תשלום פדיון חופשה לפי סעיף 13 לחוק חופשה שנתית;
- (4) איסור העבדה בשעות נוספות שאינה מותרת או בלא היתר לפי סעיף 6 לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (5) איסור העבדה בשעות נוספות או במנוחה השבועית שלא בהתאם להוראות היתר שניתן לפי הפרק הרביעי לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (6) איסור העבדה במנוחה השבועית בלא היתר, לפי סעיף 9 לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (7) תשלום גמול שעות נוספות לפי סעיף 16 לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (8) תשלום גמול עבודה במנוחה השבועית לפי סעיף 17 לחוק שעות עבודה ומנוחה;
- (9) איסור העברת נער מעבר לשעות העבודה הקבועות בסעיף 20 לחוק עבודת הנוער;
- (10) איסור העברת נער במנוחה השבועית לפי סעיף 21 לחוק עבודת הנוער;
- (11) איסור העברת נער בעבודת לילה בלא היתר לפי סעיף 24 לחוק עבודת הנוער;
- (12) איסור העברת נער בעבודת לילה שלא בהתאם להוראות היתר לפי סעיף 25 לחוק עבודת הנוער;
- (13) איסור ניכוי סכומים משכרו של עובד לפי סעיף 25 לחוק הגנת השכר – כשניכוי הסכומים היה ביוזמת מוזמין השירות או לפי הוראותיו;
- (14) העברת סכומים שנוכו, לפי סעיף 25א לחוק הגנת השכר;

³⁰ ס"ח התש"ט, עמ' 13.

- (15) איסור הלנת שכר לפי סעיף 25ב(ב1) לחוק הגנת השכר;
- (16) תשלום שכר מינימום לפי חוק שכר מינימום;
- (17) תשלום שכר מינימום לפי הסכם קיבוצי כללי ענפי שהורחב בצו הרחבה, לפי סעיף 33א(ב) לחוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז-1957;
- (18) תשלומים מכוח צווי הרחבה בעניין פנסיה.

שלום שמחון
שר התעשייה המסחר והתעסוקה

בנימין נתניהו
ראש הממשלה

ראובן ריבלין
יושב ראש הכנסת

שמעון פרס
נשיא המדינה

